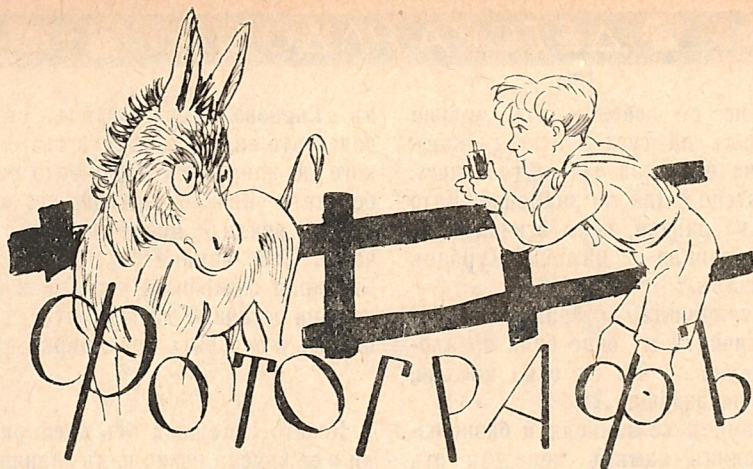

Татко вчера ми купи хубавъ фотоапаратъ. Ахъ, дано ми провърви въ новия ми занаятъ!

Първо снимамаъ, то се знай, татка, мама, дѣдо Спасъ. Радостта ще е безкрай, щомъ като ги снимамаъ азъ.

Ще фотографирамъ вредъ кжши, хора и цвѣтя, агънцата — редъ по редъ, живописнитѣ мѣста.

Ще фотографирамъ самъ, самъ ще ги копирамъ азъ. Снимкитѣ следъ туй ще дамъ въ разни вестници тогазъ.

Днесъ магаренце видѣхъ, спрѣло до едно дърво, съ апарата си го снехъ — мирно си пасѣше то.

Снимката на татка азъ дадохъ, съ радостни очи. — Браво, рече той тогазъ, да не си туй, сине, ти?

Атанасъ Душковъ

ЗАДАВИ СЕ ПѢТЛЮ

Задави се Пѣтлю съсъ бобено зърно. Кокошката тича вода да намѣри. — Рѣкичке, сестричке, дай малко водица, че Пѣтлю умира!

— Ще ти дамъ водица, — отвърща рѣката, — ала донеси ми листецъ отъ липата.

— Липичке, сестричке, дай едно листенце!

— Ще ти дамъ листенце, — отвърща липата, — ала донеси ми отъ младо девойче птиче сладкопойче!

Кокошката тича при младо девойче:

— Девойче, сестричке, дай ми твоятъ птиче!

— Птиче ще получишъ, ала донеси ми млѣчице отъ крава!

Кокошката тича, на кравата вика: — Сивушке, сестричке, малко млѣкце дай ми!

— Млѣкце ще получишъ, — кравата отвърща, — ала донеси ми сѣно отъ косача!

Кокошката тича право при косача:

— Ахъ, бачо косачо, скоро сѣнце дай ми!

— Сѣнце ще получишъ, — отвърща косачътъ, — ала донеси ми коса отъ ковача.

— Ахъ, бачо ковачо, една коса дай ми!

Смили се ковачътъ. Той коса ѝ даде.

Кокошката хукна право при косача. Дава му косата и грабва сѣното. На отъ тамъ се дръпва, при кравата тича и млѣчице взема. Съ млѣкото отива при младо девойче и отъ него взема птиче сладкопойче. За него липата листенце ѝ дава. Съ листенцето тича право на рѣката. Чакъ тогазъ рѣката ѝ дава водица. Тича тя съ водица Пѣтлю да свѣстява. А Пѣтлю, горкиятъ, лежи и примира съ проточена шия. Тя вода му даде. Отъ смъртта спаси го. Пѣтлю криле плесна. Запѣ: — Кукуригу-у!

Ранъ-Босилекъ